

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/16/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222010588
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2222010588.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci obžalovanej A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 09.10.2024, č.k. 4T/73/2022-297, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.09.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda zamietá.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda (ďalej len „prvostupňový súd“ v príslušnom gramatickom tvare) zo dňa 09.10.2024, č.k. 4T/73/2022-297 bola obžalovaná A. B. C. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 12. novembra 2021 o 13:10 hod. smerom od rýchlostnej cesty R7 do mimoúrovňovej križovatky R7 s cestou č. 11/503 medzi mestom Šamorín a obcou Kvetoslavov v okrese Dunajská Streda viedla svoje osobné motorové vozidlo zn. Mitsubishi ASX s EČ: D., kde v križovatke s hlavnou cestou č. 11/503 v km 2,10 i napriek príkazu dopravnej značky „Daj prednosť v jazde!“ nedala prednosť jej z ľavej strany, smerom od obce Kvetoslavov do mesta Šamorín po hlavnej ceste č. 11/503 prichádzajúcemu osobnému motorovému vozidlu zn. AUDI A4 Avant s EČ: E. vedenému poškodeným B. B. F., v dôsledku čoho došlo k zrážke oboch vozidiel, pri ktorej poškodený B. B. F. utrpel zlomeninu dolného konca ľavej kosti vretennej, podvrtnutie krčnej chrbtice a pomliaždenie v oblasti ľavej kľúčnej kosti s dobou liečenia v trvaní minimálne 6 týždňov, s obmedzením na bežnom spôsobe života v trvaní 4 týždne, pričom obvinená svojim konaním porušila ust. § 137 ods. 2 písm. c), h) v spojení s § 20 ods. 1) Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Za to jej bol uložený podľa § 158 Trestného zákona, § 36 písmeno j), písmeno l) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov. Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona prvostupňový súd výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona obžalovanej určil skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok. Podľa § 287 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku bola obžalovanej uložená povinnosť zaplatiť náhradu spôsobenej škody poškodeným:

1. Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., pobočka Bratislava, Ondavská 3 Bratislava - Ružinov, vo výške 227,83 eur

2. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Špitálska 14, Bratislava vo výške 2.416,58 eur..

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda a to proti výroku o treste, v neprospech obžalovanej, ktoré odôvodnil podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 07.11.2024, pričom uviedol nasledovné (skrátene):

2.1. Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom správne uznal obžalovanú A. B. C. vinnú z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, ktorého sa dopustila na skutkovom a právnom

základe uvedenom v napadnutom rozhodnutí, uložil jej podľa § 158 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), písm. 1), § 38 ods. 2 Trestného zákona podmienený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so skúšobnou dobou 1 rok a zároveň podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku obžalovanú zaviazal k náhrade spôsobenej škody. Vzhľadom k tomu, že súd obžalovanej za spáchanie trestného činu, aj keď nedbanlivostného, ale smerujúceho proti jednému z najvýznamnejších záujmov chránených Trestným zákonom (zdraviu), okrem trestu odňatia slobody uloženého s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 rok a náhrady spôsobenej škody, s ktorých uložením prokurátor súhlasí, zároveň však neuložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá aspoň na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, podal prokurátor odvolanie, nakoľko uvedený trest považuje za nedostatočný a neprimeraný.

2.2. Čo sa týka neuloženia trestu zákazu činnosti súd argumentuje tým, že za stíhaný skutok nie je povinný ho uložiť, a to aj podľa názoru Krajského súdu v Trnave (ďalej „odvolací súd“ v príslušnom gramatickom tvare), vzhľadom na tú skutočnosť, že pri spáchanom skutku sa jedná o nedbanlivostný trestný čin, ďalej vzhľadom na vek obžalovanej, ktorá sa narodila XX.XX.XXXX a podľa prvostupňového súdu možno konštatovať, že okrem jediného priestupku z roku 2019 obžalovaná po celý čas viedla riadny život, nedostala sa do rozporu so zákonom, a teda prvostupňový súd všetky tieto skutočnosti vyhodnotil tak, že vzhľadom na osobu obžalovanej, na jej vek, na jej spôsob života nie je potrebné uložiť trest zákazu činnosti a na jej nápravu a prevýchovu je postačujúce uloženie primeraného podmieneného trestu odňatia slobody.

2.3. K argumentácii prvostupňového súdu prokurátor uvádza, že konaním obžalovanej došlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky závažnejším spôsobom konania. Obžalovaná porušila jednu z najdôležitejších povinností uloženú ustanovením § 137 ods. 2 písm. c), písm. h) v spojení s § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a to tak, že nesprávnou technikou jazdy vošla z vedľajšej cesty do križovatky na hlavnú cestu, kde sa pohybovalo vozidlo poškodeného, čím mu nedala prednosť v jazde a vytvorila kolíziu situáciu, pri ktorej došlo k zrážke oboch vozidiel. V dôsledku tejto kolíznej situácie poškodený utrpel zlomeninu ľavej vretennej kosti, podvrtnutie krčnej chrčtice a pomliaždenie v oblasti ľavej kľúčnej kosti s objektívnou dobou liečenia v trvaní minimálne 6 týždňov a obmedzením na bežnom spôsobe života v trvaní minimálne 4 týždne. Prokurátor sa preto domnieva, že uvedený trest sa javí ako nedostatočný a neprimeraný najmä preto, že trestný čin bol spáchaný výhradne zavinením obžalovanej bez akejkoľvek spoluviny poškodeného a obžalovaná, aj keď z nedbanlivosti, spôsobila poškodenému závažnejšiu ujmu na zdraví. Obžalovaná vyvolala vyššie popísaným protiprávnym konaním na úseku dopravy pochybnosť o svojej spoľahlivosti a spôsobilosti viesť motorové vozidlo, a preto považuje uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu aspoň na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby týmto za úplne odôvodnené a adekvátne za spáchaný trestný čin. Osoba obžalovanej sa už v minulosti pri vedení motorového vozidla dopustila porušenia zákona, bola priestupkovo postihnutá pre prekročenie rýchlosti. Možným vyslovením zákazu viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu nie je ohrozená stratou zamestnania alebo podnikateľskej činnosti, keďže v súčasnosti je poberateľkou starobného dôchodku.

2.4. V neposlednom rade prokurátor poukazuje na skutočnosť, že obžalovaná nemala zadržaný vodičský preukaz ani bezprostredne po spáchaní dopravnej nehody. Podľa ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, v ktorom je zakotvený účel trestu, má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (prvok represie) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie). Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

2.5. Zmyslom trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá je zakázať páchatel'ovi vykonávanie činnosti za účelom ochrany spoločnosti pred prípadnou ďalšou trestnou činnosťou. Pre jeho uloženie sa nevyžadujú žiadne špeciálne podmienky okrem všeobecných zásad vyjadrených v § 34 ods. 1 Trestného zákona. Vychádzajúc z vyššie uvedeného má prokurátor za to, že neuložením trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá súd opomenul najmä účel generálnej prevencie. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i posilniť pocit právnej istoty, spravodlivosti a právneho štátu u ostatných členov spoločnosti. Z uvedeného dôvodu sa na posilnenie výchovnej, ale aj individuálnej a generálnej prevencie, ukladá popri treste odňatia slobody s podmieneným odkladom aj primeraný spomínaný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Pri dopravnej nehode, kde došlo ku škode na majetku a zdraví, sa uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom javí ako nedostatočný trest. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej medzi jednotlivými druhmi prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade

vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Napriek tomu, že uloženie trestu zákazu činnosti pre stíhaný trestný čin má fakultatívnu povahu, z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že pri ukladaní trestu za prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona súdy, okrem trestu odňatia slobody uloženého s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu stanovenú v zmysle § 50 Trestného zákona, uložia páchatelovi aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu presne stanovenú dobu. Z ustálenej súdnej praxe tiež vyplýva, že účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu, a preto je jeho uloženie úplne odôvodnené najmä vtedy, keď páchatel vyvolá trestným činom v doprave pochybnosť o svojej spoľahlivosti alebo spôsobilosti viesť motorové vozidlo.

2.6. Z uvedených dôvodov preto prokurátor navrhuje, aby odvolací súd v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste, a aby v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil obžalovanej okrem podmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so skúšobnou dobou 1 rok a povinnosti zaplatiť náhradu spôsobenej škody aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu aspoň na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

3. Podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 17.12.2024 sa podanému odvolaniu vyjadrila (cestou obhajkyne) obžalovaná, ktorá uviedla nasledovné (skrátene):

3.1. Podané odvolanie odôvodňuje prokurátor tým, že prvostupňovým súdom uložený trest nepovažuje za dostatočný a primeraný vzhľadom na závažnejšiu ujmu na zdraví poškodeného. K tomu obžalovaná poukazuje na závery znaleckého posudku č. 28/2021, ktorý bol vypracovaný MUDr. Rolandom Suchým z odboru zdravotníctva, ktorý na 15. strane svojho posudku uvádza, že „Liečba zranení bola konzervatívna (bez operácie) a ambulantná (bez nutnosti hospitalizácie). Zlomenina nebola dislokovaná, postačujúca bola jej fixácia sadrovou dlahou. Ostatné podvrtnutia a pomliaždeniny si nevyžadovali špeciálnu liečbu, postačovalo dodržanie pokojového režimu a užívanie analgetík.“, kým potom na 16. strane svojho posudku konštatuje, že „Obmedzenie v obvyklom spôsobe života spočívalo v nutnosti podrobiť sa ošetrovaniu v nemocnici, strpieť sadrovú fixáciu hornej končatiny po lakeť po dobu cca 6 týždňov. Iné fixácie ani zdravotné pomôcky neboli potrebné. Poškodený nebol pripútaný na lôžko ani inak významne obmedzený v pohybe“; kým potom na 17. strane vo svojej odpovedi na 6. položenú otázku jednoznačne klasifikoval poškodeným utrpené zranenie ako „Z traumatologického hľadiska ide o ľahké zranenie, pri ktorom sa neočakávajú žiadne trvalé následky“. Tieto závery neboli počas konania spochybnené žiadnou zo strán, a o. i. aj preto neodstojí klasifikácia ujmy na zdraví vykonaná prokurátorom ako „závažnejšia“. Upozornením na tento rozpor nemá obžalovaná v úmysle zľahčovať situáciu — svoje konanie hlboko ľutuje — no snahu prokuratúry o dosiahnutie vyššej trestnej represie, ktorá podľa názoru obžalovanej nie je primeraná skutku, osobitným okolnostiam prípadu a ani jej osobe, sama hlboko odsudzuje. V danom prípade existuje nespočetné množstvo poľahčujúcich okolností, ale aj osobných dôvodov na to, aby sa mohol súdom uložený trest posudzovať predovšetkým s odkazom na základné zásady trestného konania za postačujúci. Obžalovaná v rámci konania predložila dôkazy o tom, že by uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu výrazne v negatívnom svetle ovplyvnilo nielen ju, ale aj život jej rodiny, osobitne jej otca, ktorý v súčasnosti potrebuje 24-hodinovú starostlivosť. Pri jeho častých a pravidelných lekárskejších vyšetreniach mu zabezpečuje dopravu výlučne obžalovaná. Uloženie trestu zákazu vedenia motorových vozidiel by tak vážne zasiahlo do života jej otca, ktorý je v tejto oblasti odkázaný na jej pomoc. Práve z tohto dôvodu zastáva názor, že by uloženie takéhoto druhu trestu v jej prípade odporovalo zásade primeranosti ukladaných trestov, ktorá je vyjadrená v § 34 ods. 3 Trestného zákona.

3.2. Obžalovaná sa nevie sa stotožniť ani s názorom prokuratúry, že by sa spáchaním nedbanlivostného trestného činu na úseku cestnej dopravy mala stať akokoľvek nespoľahlivou osobou, a to i z pohľadu na spôsobilosti viesť motorové vozidlo. Považuje samú seba za disciplinovanú vodičku, ktorá vedeniu motorového vozidla pristupovala vždy zodpovedne a opatrne. Predmetná dopravná nehoda bola jej prvým zlyhaním, a to aj za takých okolností, že sa preukázateľne zastavila na predmetnej križovatke a obzrela sa, či niečo z jednotlivých strán nejde. O tom svedčí aj do konania predložený záznam z aplikácie waze. Nevie, čo sa potom mohlo stať a prečo si auto poškodeného nevšimla, ale úprimne ju to mrzí. Často sa jej o tom dodnes sníva. Fakt, že nie je v tomto smere nezodpovedná a nespoľahlivá dosvedčuje aj jej bezúhonná minulosť a výpis z evidencie priestupkov, ktorý je súčasťou spisu. Z tohto vyplýva, že okrem tohto prípadu som sa dopustila iba jedného priestupku, a to prekročenia rýchlosti o 7 - 10 km/h dňa 16.06.2019, za čo jej bola uložená bloková pokuta vo výške 20 €. Má za to, že to bol prvostupňový súd, ktorý vyhodnotil jej doterajší môj život, jej bezúhonnosť, vek a osobné pomery objektívne a správne. Uložený trest sa môže považovať za primeraný a súladný so zákonnými ustanoveniami. Uloženie ďalšieho trestu (hoc aj vo forme zákazu činnosti) zase posudzuje ako neprimeraný zásah do jej práv,

rovnako aj práv jej rodinných príslušníkov, ktorí by ale nemali byť dotknutý trestom pre obžalovanú. Chce opakovane zdôrazniť, že ňou spáchaný skutok je neobčasný, tzn. v žiadnom smere neexistoval u nej úmysel poškodiť niekoho na zdraví. Má za to, že už aj samotné trestné stíhanie v prípade jej osoby splnilo svoj účel a malo na jej správanie výchovný vplyv - poznačilo ju to do konca života. Poukázanie prokuratúry na to, že uloženie ďalšieho trestu je v súlade so súdnou praxou, nie je správnu a spravodlivou argumentáciou - takéto konštatovanie ignoruje ďalšiu významnú zásadu trestného konania v kontexte individualizácie posudzovania okolností prípadu podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona a tým aj individualizáciu uloženého trestu.

3.3. Na základe vyššie uvedených skutočností obžalovaná navrhuje, aby odvolací súd zamietol odvolanie Okresnej prokuratúry Dunajská Streda ako nedôvodné v súlade s § 319 Trestného poriadku.

4. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka navrhla v prípade, že odvolací súd uznáva opodstatnené dôvody v podanom odvolaní, zrušiť napadnutý rozsudok v časti výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložiť obžalovanej okrem podmienčného trestu odňatia slobody aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dolnej hranici trestnej sadzby. Obhajkyňa navrhla, aby odvolací súd zohľadnil tie skutkové okolnosti, ktoré boli preukázané a zohľadnené v napadnutom rozsudku a aby odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie a teda aby odvolanie prokurátora zamietol. Obžalovaná súhlasila so stanoviskom svojej obhajkyne.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

6. Odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že vo vzťahu k odvolaniu prokurátora nie je dôvod na jeho zamietnutie v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutých výrokov, v rozsahu podaného odvolania, z dôvodov v odvolaní uvedených, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

7. Prvostupňový súd odôvodnil napadnutý výrok o treste tým, že na strane obžalovanej zistil dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písmeno j) a písmeno l) Trestného zákona. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaná v minulosti nebola nikdy súdne trestaná. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov, z tohto vyplýva, že obžalovaná v minulosti bola jeden krát riešená za priestupok na úseku dopravy za prekročenie rýchlosti, a to dňa 16.06.2019, kedy jej bola uložená pokuta 20,- eur. Stíhaný skutok sa stal 12.11.2021, a podľa aktuálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov zo dňa 09.10.2024 od roku 2019 až do súčasnosti okrem vyššie uvedeného priestupku z roku 2019 obžalovaná nebola riešená za žiadny iný priestupok to znamená, že po celý čas viedla riadny život, priznala sa k spáchanému skutku, svoje konanie oľutovala, a poškodenému B. F. prostredníctvom poisťovne medzičasom uhradila aj spôsobenú škodu. Preto súd pri použití § 38 odsek 2 Trestného zákona, keďže na strane obžalovanej nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť a uložil obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov, výkon ktorého podmienčne odložil podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona obžalovanej určil primeranú skúšobnú dobu vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, ktorý trest pre obžalovanú vzhľadom na jej osobu považuje za zákonný a primeraný. Čo sa týka trestu zákazu činnosti, ktorý za stíhaný skutok súd nie je povinný uložiť, a to

aj podľa názoru odvolacieho súdu, vzhľadom na tú skutočnosť, že pri spáchanom skutku sa jedná o nedbanlivostný trestný čin, ďalej vzhľadom na vek obžalovanej, ktorá sa narodila XX.XX.XXXX, v súčasnosti je poberateľkou starobného dôchodku a možno konštatovať, že okrem jediného priestupku z roku 2019 po celý čas viedla riadny život, nedostala sa do rozporu so zákonom. Prvostupňový súd všetky tieto skutočnosti vyhodnotil tak, že vzhľadom na osobu obžalovanej, na jej vek, na jej spôsob života, keďže pri spáchanom skutku pri ktorom sa jedná o nedbanlivostný trestný čin, obžalovanej nie je potrebné uložiť trest zákazu činnosti ale na jej nápravu a prevýchovu je postačujúce uloženie primeraného podmieneného trestu odňatia slobody. Zároveň podľa § 287 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku obžalovaná bola zaviazaná aj k náhrade spôsobenej škody ďalším dvom poškodeným, a to Všeobecnej zdravotnej poisťovni a. s. pobočka Bratislava vo výške 227,83 eur, a pre Ministerstvo vnútra SR, KR PZ v Bratislave vo výške 2.416,58 eur, ktorá škoda poškodenými bola riadne a včas uplatnená, pričom podľa tvrdenia obžalovanej táto škoda aj týmto poškodeným bude uhradená prostredníctvom poisťovne Allianz Slovenská poisťovňa, a. s.

8. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie potrebné na rozhodnutie o treste (aj) v rozsahu potreby uloženia trestu zákazu činnosti a zistenia uvedené v bode 7. tohto uznesenia považuje odvolací súd za správne a relevantné vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu. Rovnako považuje odvolací súd za správne aj závery, ku ktorým prvostupňový súd dospel z vykonaného dokazovania a ktoré sú citované v bode 6. tohto uznesenia. Vzhľadom na úplnosť odôvodnenia tejto časti napadnutého rozsudku a jeho vecnú správnosť, nepovažuje odvolací súd za potrebné opakovať správnu argumentáciu prvostupňového súdu, preto na ňu na tomto mieste iba odkazuje.

9. Odvolacou námietkou prokurátora bolo, že uložený trest zákazu činnosti považuje za nevyhnutný pre účely dosiahnutia individuálnej aj generálnej prevencie. K tomuto odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu o uložení trestu zákazu činnosti má fakultatívnu povahu, teda nie je nevyhnutné zakaždým ukladať páchatelovi trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v cestnej premávke, pretože takýto postup by mohol byť v rozpore so zásadami a hľadiskami rozhodnými pre ukladanie trestu. Aj pri trestných činoch v doprave je potrebné pri ukladaní trestu zohľadňovať konkrétne okolnosti toho ktorého prípadu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Rozhodnutie uložiť tento druh trestu je teda výlučne na zvážení súdu. Uvedené je prejavom sudcovskej individualizácie trestu, kedy môže súd v plnej miere vyhodnotiť okolnosti spáchania trestného činu, ako aj osobu páchatela a rozhodnúť, či je potrebné takýto trest uložiť. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste.

10. Podmienkou pre uloženie trestu zákazu činnosti podľa § 61 Trestného zákona je, aby sa páchatel práve v súvislosti s touto činnosťou dopustil trestného činu. Účel trestu zákazu činnosti spočíva v zabránení páchatelovi vykonávať len takú činnosť (zamestnanie, povolanie alebo funkciu), ktorá mu dáva príležitosť na páchanie trestných činov určitého druhu. Hoci niet pochýb o tom, že protiprávne konanie obžalovanej malo závažný následok (vzniknutá ujma na zdraví poškodeného), napriek tomu odvolací súd dospel k záveru, že u obžalovanej účel trestu bude naplnený i bez uloženia tohto druhu trestu. Zdôrazniť treba najmä to, že obžalovaná spáchanie trestnej činnosti úprimne oľutovala, k trestnému činu sa priznala a nebola doposiaľ trestne stíhaná. Tieto skutočnosti, spolu s povahou spáchaného trestného činu (nedbanlivostný trestný čin) a osobnou situáciou obžalovanej, ktorá potrebuje vozidlo pri výkone starostlivosti o blízku osobu, vo vzájomnej súvislosti odôvodňuje neuloženie trestu zákazu činnosti. O obžalovanej nie je možné hovoriť ako o nedisciplinovanom vodičovi, o ktorej spôsobilosti viesť motorové vozidlo má súd pochybnosť (teda odvolací súd sa s daným argumentom prokurátora nestotožňuje); nejde teda o vodičku, ktorá opakovane a závažným spôsobom porušuje a nerešpektuje pravidlá cestnej premávky a na ktorú je potrebné pôsobiť trestom zákazu činnosti. Obžalovaná sa do závažného rozporu s právnym poriadkom dostala vôbec po prvý krát (predtým má vykázany iba jeden ojedinelý priestupkom, nie vysokej závažnosti), teda spáchanie posudzovaného trestného činu bol u obžalovanej ojedinelý exces, z inak riadneho vedenia života. Za daného stavu veci podľa názoru odvolacieho súdu nie je namieste obžalovanej ukladať trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v zmysle § 61 Trestného zákona, čo i len na samej dolnej hranici jedného roka. Išlo by pre obžalovanú o trest neprímerane prísny, najmä s poukazom na jej osobu a pomery. Žiada sa dodať, že primeranosť trestov ukladaných v trestnom konaní je nutné posudzovať aj optikou časového odstupu od spáchania stíhaného skutku, pričom aj v tomto prípade platí, že nie je náležité ukladať obžalovanej trest aj z dôvodu, že k stíhanému skutku došlo ešte 12. novembra 2021,

teda od spáchania skutku uplynuli takmer 4 roky, počas ktorým neboli zistené žiadne ďalšie znepokojivé elementy v správaní obžalovanej.

11. S poukazom na vyššie uvedené zistenia a závery odvolací súd vyhodnotil odvolanie prokurátora v celom rozsahu ako nedôvodné a preto ho zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.